

Človekova pravica do vode je nujna za zdravo in dostojanstveno življenje

Veliko otrok v tem trenutku preživlja trpljenje,
suša trpinči ljudi, na drugi strani poplava jih mori.
Mnogo ljudi se vedno znova skuša rešiti,
na žalost je veliko takšnih, ki še upa nočejo vlti.
Vsi bi radi rešili težave, ampak na svetu ni državne zastave,
ki bi znala rešiti probleme prave.

Na milijone ljudi čaka na pomoč,
vsak dan je boj človeka, da preživi noč.

Cikli padavin so iz leta v leto drugačni,
ljudje vedno bolj lačni ...
Nekateri hrane, drugi denarja.
Ne zavedamo se, kaj njim pomeni
jutranja zarja.

Nov dan, nov začetek,
nov kup revnih ljudi, ki čakajo,
da jih narava pomori.

Le kaj so njihova vprašanja iz dneva v dan?
Kje si?
So na drugem koncu sveta drugačni?
So prav taki in lačni?
So prav tako željni vode?
Jih prav tako v prsih bode?

»Sem le eden izmed milijonov,«
je naš odgovor.
Kaj lahko storim?
Če bi vsak razmišljal drugače,
podaril kos svoje pogače,
bi bila stvar, ki se zdi brez vrednosti,
za nekoga bogastvo, ki si ga želi.

SPIS O TEŽAVAH MODERNEGA SVETA

21. stoletje. Stoletje polno napredka, novih izumov, iznajdb in visokega življenjskega standarda. Opisano velja še najbolj za Evropo in razvite predele Severne Amerike. Tu se vse skupaj tudi zaključí. Ni je celine, ki bi jima po kakovosti življenja njenih prebivalcev še lahko sledila. Govoriva predvsem o Afriki, Aziji in južnih predelih Amerike.

Povprečen Evropejec živi življenje, o katerem si mongolski nomad ne upa niti sanjati. In kaj je krivo za to? Ljudje sami? Najverjetneje ne. Vse se vrti okrog denarja. Razvite države s svojim potrošnim načinom življenja in dejavnostmi najbolj prispevajo k toplogrednim plinom in tako vplivajo na globalne spremembe podnebja. Zaradi tega trpijo predvsem celine revnih prebivalcev, ki so najmanj prispevale k tem spremembam. Če potegnemo črto opazimo, da celotno afriško pleme v obdobju desetih let ne onesnaži okolja niti pol toliko kakor en Evropejec v desetih dneh. Je to egoistično? Ali smo torej egoisti? Stoletja izumov in iznajdb, a svet je iz leta v leto bolj onesnažen.

Čeprav v Sloveniji recikliramo odpadke za ponovno uporabo, dvomiva, da bomo s tem kaj dosegli. Začasna rešitev najverjetneje je, a vsi vemo, da moramo proti onesnaževanju poiskati trajno rešitev.

Oglasi nam vedno znova dajejo občutek, da smo preslabi. Če se hočemo poboljšati oziroma postati uspešnejši, bolj zdravi, lepši, moramo kupovati izdelke, ki jih v resnici sploh ne potrebujemo. Z vsemi nepremišljenimi in zavajalskimi nakupi ustvarjamo še več nepotrebnih odpadkov ter s tem močno onesnažujemo okolje.

Vsi bi se morali zavedati, s čim onesnažujemo in slabšamo svet ter poizkusiti poiskati rešitev. Ampak, kdo bi se hotel s tem ukvarjati? Revni ne morejo pri tem popolnoma nič, kajti živijo iz dneva v dan. Tipična lastnost bogatih je gledanje za preživetje in udobje samega sebe in svojih potomcev. V resnici se sploh ne zavedajo, da najverjetneje njihovi potomci ne bodo mogli živeti v svetu, polnem odpadkov in strupenih snovi. Torej, kdo se bo spomnil rešiti svet?

Karmen Kumer in Barbara Smogavc, 2. a
Srednja šola Slovenska Bistrica